

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
3.Bf.248/2013/6. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a **2014. év február hó 20.** napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kötelességszegésre irányuló hivatali vesztegetés büntette és más bűncselekmény miatt **vádlott** ellen indított büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 2013. évi április hó 25. napján kelt 20.B.34/2012/12. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A vádlott cselekményét a 2012. évi C. törvény 293. § (1) bekezdésébe ütköző, (2) bekezdése szerint minősülő hivatali vesztegetés büntettének minősíti.

A szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén kétharmad rész letöltése után bocsátható feltételes szabadságra.

Az elkobozni rendelt bankjegyekre **vagyoneklobzást** rendel el.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Budapest Környéki Törvényszék 2013. április 25. napján kelt 20.B.34/2012/12. számú ítéletében a vádlottat a Btk. 253. § (1), (2) bekezdés I. fordulat szerinti vesztegetés büntette miatt 3 évre felfüggesztett 1 évi börtönre ítélte. A bódult állapotban elkövetett ittas járművezetés vétsége [Btk. 188. § (1) bekezdés] miatt a vádlottat az ellene emelt vád alól felmentette. A bűnjelként kezelt, összesen 10 darab 20.000,- Ft-os bankjegyet elkobozni rendelte. Kötelezte a vádlottat 12.040,- Ft bűnügyi költség megfizetésére; megállapította, hogy az ezt meghaladó 358.809,- Ft bűnügyi költség az állam terhén marad.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész a három nap gondolkodási idő alatt a vádlottal szemben súlyosításért, az elkobzás jogszabálysértő alkalmazása helyett vagyoneklobzás végett, valamint hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabásáért jelentett be fellebbezést, melyet utóbb írásban is megindokolt. Eszerint a vádlottal szemben alkalmazott büntetés túlságosan enyhe, az enyhítő körülmények száma és nyomatéka a középértéktől lefelé történő ilyen mérvű eltérést nem tesz indokoltá. A vádlottal szemben felmerülő súlyosító körülményre figyelemmel hosszabb tartalmú, végrehajtásában változatlanul felfüggesztett börtönbüntetés kiszabását; a 78/2009. BK vélemény iránymutatása, valamint az

elkobzás végrehajtásáról szóló 11/2003. (V.8.) IM-BM-PM együttes rendelet alapján a 200.000,- Ft vagyonekobzását indítványozta.

Az elsőfokú bíróság ítéletét vádlott és védője tudomásul vette. A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.541/2013/1. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Nem kifogásolta az elsőfokú bíróság által a Btk. 188. § (1) bekezdésébe ütköző bódult állapotban elkövetett ittas járművezetés vétsége tekintetében hozott felmentő rendelkezést, miként az sem, hogy álláspontja szerint valóban nem volt szükség végrehajtandó szabadságvesztés kiszabására a vádlottal szemben. A bűnösségi körülményekre figyelemmel ugyanakkor a büntetési keret minimumát meghaladó, felemelt tartamú börtönbüntetést indokolt kiszabni a vádlottal szemben, és a tettenérés során lefoglalt 200.000,- Ft-ra nem elkobzást, hanem ezen összeg vagyonekobzásáról kell rendelkezni. E tekintetben az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, míg egyéb törvényes részében annak helybenhagyását kérte.

A másodfokú nyilvános ülésen a vádlott védője nem vitatta a vádlott bűnösségének a megállapítását, s emiatt vele szemben a joghátrány alkalmazását. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által figyelembe vett bűnösségi körülmények, továbbá a vádlott bűncselekmény elkövetését beismerő vallomása alapján nincs ok a kiszabott büntetés súlyosítására, s e tekintetben az ítélet helybenhagyását indítványozta. Egyetértett viszont az ügyészségnek az elkobzás helytelen alkalmazására vonatkozó álláspontjával, kizárólag e tekintetben indítványozta az elsőfokú bíróság ítéletének Be. 372. § (1) bekezdésén alapuló megváltoztatását.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző eljárással együtt a Be. 348. § (1), (2) bekezdése alapján bírálta felül. Utóbbi törvényi rendelkezésre figyelemmel nem képezte a felülbírálat tárgyát az ügyész fellebbezésével nem érintett, a bódult állapotban elkövetett ittas járművezetés vétsége miatt emelt vád alól történő felmentő rendelkezés.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok betartásával folytatta le az eljárását. Ügyfelderítési kötelezettségének is eleget tett, amikor a bizonyítási eljárás során feltárta és értékelési körébe vonta a történeti tényállás megállapítása szempontjából releváns bizonyítékokat. Nem tévedett, amikor a vádlott beismerő vallomásával egyezően megállapította, hogy 200.000,- Ft-ot ajánlott fel a vele szemben foganatosított rendőri intézkedés mellőzése céljából (elsőfokú ítélet 2. oldal alulról 3. bekezdés). A tényállást a vád és a védelem különben sem vitatta, annak módosítására, pontosítására a másodfokú bíróság sem látott okot.

Az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott büntetőjogi felelősségére és ítéletének meghozatalakor helyesen minősítette a cselekményét az elkövetéskor hatályos Btk. 253. § (1) bekezdésébe ütköző, és a (2) bekezdés szerint minősülő vesztegetés büntettének. Nem hagyható ugyanakkor figyelmen kívül, hogy az

elsőfokú határozatot követően, 2013. július 1. napján lépett hatályba a 2012. évi C. törvény, melyre figyelemmel a Fővárosi Ítélőtábla mindkét Btk. 2. §-a alapján vizsgálta, hogy az elkövetéskor vagy az elbíráláskor hatályos anyagi jogszabályokat kell-e alkalmazni?

A fő szabály szerint a bűncselekményt az elkövetés idején hatályban lévő törvény szerint kell elbírálni, ha viszont a cselekmény az elbíráláskor hatályban lévő új büntető törvény szerint nem bűncselekmény vagy enyhébben bírálendő el, akkor az új törvényt kell alkalmazni. Mind az elkövetéskor hatályos Btk. 253. § (2) bekezdése szerinti közélet tisztasága elleni bűncselekmény, mind pedig az elbírálás idején hatályos Btk. 293. § (1), (2) bekezdés szerinti korrupciós bűncselekmény büntetési tétele egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztés. A büntetési tételek azonossága mellett ugyanakkor figyelemmel kell lenni az új Btk.-nak a korábbihoz képest megváltozott általános részi rendelkezésére is. Mindkét Büntető törvény a középértékes büntetés kiszabást tartja irányadónak [korabeli 83. § (2) bekezdés; új 80. § (2) bekezdés].

Változtak viszont a feltételes szabadságra bocsátásra vonatkozó törvényi rendelkezések. Ezzel kapcsolatosan a Kúria a 4/2013. (X. 14.) BK vélemény szerint *„határozott tartamú szabadságvesztés esetén a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének legkorábbi, törvény erejénél fogva kötelező időpontjára vonatkozó rendelkezés a 2012. évi C. törvény (Btk.) 2. § (1), (2) bekezdése szerinti elbírálás fogalmába tartozik. Megváltozása alapot ad - enyhébb elbírálás címén - a módosító törvény alkalmazására.”*

A feltételes szabadságra bocsátás az 1978. évi IV. törvény 47. § (2) bekezdés II. fordulata alapján börtönben végrehajtandó büntetés esetén a büntetés legalább háromnegyed részének kitöltését követően esedékes. A 2012. évi C. törvény 38. § (2) bekezdés a) pontja a korábbihoz képest kedvezőbben módosult annyiban, hogy a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének kitöltését követően válik esedékessé. E kedvezőbb rendelkezésre figyelemmel a Fővárosi Ítélőtábla az utóbbi jogszabály alapján határozott a vádlott büntetőjogi felelősségéről és az alkalmazandó jogkövetkezményekről.

A Fővárosi Ítélőtábla megállapította, hogy a vádlott által elkövetett bűncselekmény a másodfokú elbíráláskor a 2012. évi C. törvény 293. § (1) bekezdésébe ütköző, és a (2) bekezdés szerint minősülő hivatali vesztegetés büntettét valósította meg.

Az elsőfokú bíróság nagyjából helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása körében irányadó bűnösségi körülményeket. További enyhítő körülményként értékelendő ugyanakkor - ahogyan arra egyébként az elsőfokú bíróság a bizonyítékok értékelésénél az ítélet 3. oldal 2. bekezdésében hivatkozott -, hogy a vádlott beismerte a bűncselekmény elkövetését. Enyhítő körülményként értékelendő az elsőfokú ítélet meghozatala óta eltelt további időmúlás. A vádlott javára megváltozott bűnösségi körülményekre is figyelemmel nem látott okot a másodfokú bíróság akár a szabadságvesztés tartamának, akár a felfüggesztés próbaidejének

lényeges felemelésére. A büntetés kiszabásánál ezért nem változtatott az elsőfokú bíróság által alkalmazott büntetés mértékén.

Az ügyészi fellebbezés, ha súlyosításra irányulóan nem is, annyiban mégis megalapozott volt, hogy az elsőfokú bíróság - tévesen - elkobzást alkalmazott a vagyoneklobzás intézkedés helyett. Szemben az elsőfokú ítélet 7. oldal 3. bekezdésében írtakkal, a vagyoneklobzás alkalmazásánál nincs jelentősége, hogy a lefoglalt pénzt a hatóság letéti számára befizette-e avagy sem, mivel az ettől függetlenül jelen pillanatban a vádlott tulajdonában van. Önmagában a letéti számlára befizetéssel ez a vagyoni előny még nem került ki a vádlott tulajdonából, így változatlanul olyannak minősül, amely a vagyoneklobzás alapját képezi, melyről a bíróságnak kell határozni.

Helyesen hivatkozott ugyanitt az elsőfokú bíróság arra, hogy a korabeli Btk. 77/B. § (1) bekezdés e) pontja alapján vagyoneklobzást kell elrendelni arra a vagyonra, amely az adott vagy ígért vagyoni előny tárgya. E jogszabályi előírásnak mindenben megfelel a 2012. évi C. törvény 74. § (1) bekezdés f) pontjában írt törvényhely, mely azonos szöveggel rendeli elkobozni azt a vagyont, amely az adott vagy ígért vagyoni előny tárgya volt. A másodfokú bíróság ezért utóbbi törvényi rendelkezésre figyelemmel az elsőfokú bíróság által elkobozni rendelt bankjegyekre vagyoneklobzást rendel el.

Egyebekben az új Btk. rendelkezései folytán a szabadságvesztés végrehajtási fokozata a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja alapján börtön. Ennek végrehajtásának felfüggesztése a Btk. 85. § (1), (2) bekezdése alapján történt. A közügyektől eltiltás alkalmazása a Btk. 61-62. §-án alapul. Az új jogszabályi rendelkezések szerint a feltételes szabadságra bocsátás időpontjának legkorábbi ideje - annak végrehajtása elrendelése esetén - a Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontja értelmében a szabadságvesztés kétharmad része kitöltését követő napon nyílik meg.

A Fővárosi Ítéltábla a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a Budapest Környéki Törvényszék ítéletének előbbi rendelkezését megváltoztatta, míg a határozat egyéb törvényes részében a Btk. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Budapest, 2014. év február hó 20. napján

Dr. Nehrer Péter s.k. Dr. Hrabovszki Zoltán s.k. Dr. Sárecz Szabina Martina s.k

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 20.B.34/2012/12. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.248/2013/6. számú ítéletében írt változtatással vádlottal szemben **2014. február 20. napján jogerős és a felfüggesztett rész kivételével végrehajtható.**

Budapest, 2014. év február hó 20. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

*Kiadmány hitelül:
tiszttviselő*